

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 10, 2024

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:2564](#) 16-04-2024

Publicatie van jaarrekening buiten de termijn van acht dagen na vaststelling is niet relevant voor artikel 2:248 lid 2 BW. Met wenk

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:1323](#) 16-04-2024

Bestuurder ook in hoger beroep aansprakelijk voor boedeltekort wegens kennelijk onbehoorlijk bestuur

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:1254](#) 11-04-2024

Faillissementsverzoek geturboliquideerde bv in hoger beroep wederom afgewezen

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:2465](#) 25-04-2024

WHOA voetbalclub Vitesse: onafhankelijkheid van voorgestelde herstructureringsdeskundig niet aannemelijk en afwijzing verzoek tot afkondiging afkoelingsperiode

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:2728](#) 24-04-2024

Bestuurder en beleidsbepaler schenden deponerings- en administratieverplichting en zijn aansprakelijk voor het boedeltekort

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:2478](#) 23-04-2024

Intrekking herstructureringsdeskundige nadat schikking is bereikt met mediation

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:3583](#) 17-04-2024

Ontslag lid schuldeiserscommissie Imtech en benoeming nieuw lid

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:5582](#) 17-04-2024

WHOA: afwijzing afkoelingsperiode, onder meer omdat onvoldoende financiële informatie is verstrekt

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2024:2031](#) 11-04-2024

Verzet van werknemer tegen faillietverklaring van zijn werkgever slaagt

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:2467](#) 09-04-2024

WHOA: verzoek OR Vitesse om herstructureringsdeskundige afgewezen

RECHTSPRAAK

Bestuurder ook in hoger beroep aansprakelijk voor boedeltekort wegens kennelijk onbehoorlijk bestuur

Het hof stelt vast dat de curator de bestuurder terecht drie verwijten van onbehoorlijk bestuur maakt. Ten eerste is ten onrechte een niet-bestaande lening in de administratie verwerkt en door middel van verrekening betaald, ten tweede is de bestuurder namens de vennootschap verplichtingen aan blijven gaan na de peildatum waarop duidelijk was of had moeten zijn dat deze verplichtingen niet konden worden nagekomen en ten derde zijn na de peildatum gelieerde partijen, zonder dat daarvoor een rechtvaardiging is gegeven, selectief betaald. De bestuurder is aansprakelijk voor het boedeltekort.

In deze hogerberoepprocedure draait het om de vraag of de bestuurder van I.I.C. B.V waarvan op 24 juli 2015 het faillissement werd uitgesproken aansprakelijk is wegens kennelijk onbehoorlijk bestuur. De curator heeft aan zijn vorderingen vijf verwijten ten grondslag gelegd. In eerste aanleg heeft de rechtbank Limburg (Rb. LimburgECLI:NL:RBLIM:2022:878"> 2ECLI:NL:RBLIM:2022:878"> februariECLI:NL:RBLIM:2022:878"> 2022,ECLI:NL:RBLIM:2022:878"> ECLI:NL:RBLIM:2022:878, INS 2022-0065) op grond van twee van de vijf verwijten geconcludeerd dat sprake is geweest van kennelijk onbehoorlijk bestuur en de bestuurder veroordeeld tot voldoening van het tekort in het faillissement.

De bestuurder heeft hoger beroep ingesteld en krijgt ook in tweede instantie het deksel op de neus. In hoger beroep zijn nog vier van de vijf gemaakte verwijten aan de orde en het hof oordeelt dat drie van de verwijten gegrond zijn. Het betreft in de eerste plaats een lening (en de terugbetaling ervan door middel van verrekening) waarvan niet is gebleken dat die is verstrekt. Deze lening is daarom ten onrechte opgenomen in de administratie van I.I.C., waarmee vaststaat dat niet is voldaan aan de administratieplicht uit artikel 2:10 BW. Ten tweede gaat het over het feit dat de bestuurder verplichtingen is blijven aangaan na de peildatum van 31 december 2014. Het bedrag dat gemoeid was met die nieuwe verplichtingen oversteeg de inkomsten die konden worden verwacht uit de orderportefeuille van I.I.C. De

bestuurder heeft zich verweerd met de stelling dat er voldoende opdrachten waren binnen het concern waarvan I.I.C. deel uit maakt om het faillissement van I.I.C. te voorkomen, maar heeft dat niet (voldoende) onderbouwd. Het laatste verwijt dat volgens het hof gegrond is, is het verwijt dat sprake is geweest van het selectief (niet) betalen van crediteuren. I.I.C. betaalde na voornoemde peildatum groepsmaatschappijen wél, maar derden niet terwijl daarvoor geen rechtvaardiging bestond.

Aldus concludeert het hof dat de bestuurder heeft gehandeld op een wijze waarop geen redelijk denkend bestuurder dat in de gegeven omstandigheden zou hebben gedaan en er dus sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur dat een belangrijke oorzaak is geweest van het faillissement. De andere door de bestuurder aangedragen oorzaak is volgens het hof door de bestuurder onvoldoende onderbouwd en dus is de bestuurder aansprakelijk voor het boedelttekort.

Vervolgens oordeelt het hof dat de gronden voor het onbehoorlijk bestuur te ernstig zijn om matiging te rechtvaardigen, ondanks het (eveneens niet onderbouwde) betoog van de bestuurder dat zijn persoonlijk faillissement zal volgen bij veroordeling tot betaling van het volledige tekort. Het beroep op matiging van het bedrag waarvoor de bestuurders aansprakelijk is, wijst het hof dus af.

W.T.N. Vlasveld, mei 2024

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 16-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:1323

Zaaknummer: 200.310.440_01

Rechters: R.A. van der Pol, H.K.N. Vos en P. Kuipers

Advocaten: A.P.C. Houben en D. Stikkelbroeck

Wetsartikelen: 2:248 BW en 2:10 BW

RECHTSPRAAK

WHOA voetbalclub Vitesse: onafhankelijkheid van voorgestelde herstructureringsdeskundig niet aannemelijk en afwijzing verzoek tot afkondiging afkoelingsperiode

In deze openbare WHOA-procedure wijst de rechtbank mr. H. de Coninck aan als herstructureringsdeskundige. De onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de aanvankelijk voorgestelde herstructureringsdeskundigen is onvoldoende gebleken vanwege (mogelijke) belangenconflicten. Noodzaak voor een afkoelingsperiode is niet gebleken.

Op 9 april 2024 heeft de Arnhemse voetbalclub Vitesse een startverklaring (ex art. 370 lid 3 Fw) gedeponereerd, met als doel het doorvoeren van een herstructurering voor de start van het nieuwe voetbalseizoen.

Op 12 april 2024 verzoekt Vitesse om een afkoelingsperiode van vier maanden af te kondigen en om de aanwijzing van een van de voorgestelde herstructureringsdeskundigen, waarvoor twee offertes zijn overgelegd. Volgens de rechtbank kleven bezwaren aan de voorgestelde herstructureringsdeskundigen. Daarom is zowel Vitesse als de grootste schuldeiser in de gelegenheid gesteld om twee namen van mogelijk door de rechtbank te benoemen herstructureringsdeskundigen te noemen.

Uit deze WHOA-beschikking volgt dat de financiële situatie van Vitesse onder druk is komen te staan door de Russische inval in Oekraïne in februari 2022. De gewone aandelen in het kapitaal van Vitesse worden gehouden door [Holding] B.V. ('Holding'). De aandeelhouder en bestuurder van Holding is een natuurlijke persoon met de Russische nationaliteit ('de indirect aandeelhouder'). Na februari 2022 heeft de indirect aandeelhouder besloten de door Holding gehouden aandelen in Vitesse te verkopen. Als gevolg van de internationale sancties tegen Rusland zou de indirect aandeelhouder niet langer in staat zijn financiële steun aan Vitesse te bieden. Daarom kwam de continuïteit van de voetbalclub in gevaar.

Vitesse heeft een schuldenlast van € 18,9 miljoen, bestaande uit vorderingen met een

gezamenlijke beloop van € 3,1 miljoen van 150 handelscrediteuren, een belastingschuld van € 1,45 miljoen, en een schuld van € 14,3 miljoen aan een schuldeiser uit hoofde van een geldlening. Uit de overgelegde liquiditeitsbegroting blijkt de voetbalclub € 1,7 miljoen beschikbaar te hebben. De liquiditeitsbegroting voorziet in ontvangsten uit de verkoop van seizoen- en parkeerkaarten 2024/2025 ten bedrage van € 1,2 miljoen. Ondanks het risico dat er geen seizoen 2024/2025 komt, licht Vitesse toe dat de verkoop van seizoen- en parkeerkaarten 2024/2025 in tijd naar voren is gehaald om meer liquiditeit te genereren voor de komende maanden. Daarnaast is rekening gehouden met een reductie van de personeelskosten vanaf juli 2024. In de liquiditeitsbegroting is niet voorzien in de betaling van loonheffingen voor een bedrag van ongeveer € 500.000 per maand.

Verzoek tot afkondiging afkoelingsperiode (art. 376 Fw)

De rechtbank wijst het verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode af, omdat niet summierlijk is gebleken dat dit noodzakelijk is voor de voortzetting van de onderneming van Vitesse. Evenmin is gebleken dat de belangen van de schuldeisers hierbij zijn gediend.

Aanwijzing herstructureringsdeskundige (art. 371 Fw)

Desondanks verkeert Vitesse in een toestand waarin herstructurering noodzakelijk lijkt. Vitesse is niet in staat haar lopende verplichtingen gedurende de komende maanden te voldoen. De liquiditeitsbegroting gaat uit van een afname van de beschikbare cash van ongeveer € 500.000 tot en met juli. Gedurende die periode zal de belastingschuld oplopen met ongeveer € 2 miljoen.

Bovendien is het aannemelijk dat de voetbalclub buiten faillissement beter in staat is om waarde voor haar schuldeisers te realiseren. Met name de transfersommen van spelers zullen in een faillissement niet kunnen worden verzilverd. Het is allerm minst zeker dat deze meerwaarde van een herstructurering boven faillissement kan opwegen tegen de exploitatietekorten. Bovendien geldt voor Vitesse dat haar voortbestaan afhankelijk is van incidentele baten en giften. De rechtbank draagt aan de (uiteindelijk aan te wijzen) herstructureringsdeskundige op om te inventariseren of die baten en giften structureel en op korte termijn te realiseren zijn en hoe die te realiseren zijn, evenals de haalbaarheid van een akkoord in het belang van de gezamenlijke schuldeisers.

De rechtbank benoemt de door Vitesse voorgestelde herstructureringsdeskundigen niet, omdat niet voldoende aannemelijk is dat zij die rol onafhankelijk (en onpartijdig) kunnen vervullen. Zo is een van de voorgestelde herstructureringsdeskundigen de vader van een Vitesse-voetballer die tot 1 september 2023 als keeper in dienst was bij Vitesse. Bij de uitdiensttreding heeft Vitesse aan de zoon c.q. keeper € 24.000 betaald.

Uiteindelijk wijst de rechtbank mr. H. de Coninck aan als herstructureringsdeskundige.

E. Ayerdem, mei 2024

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:2465

Zaaknummer: 434535 FT RK 24-351

Rechters: J.H. Steverink, R. Cats en P.J. Neijt

Advocaten: S.J.B. Drijber

Wetsartikelen: 376 Fw en 371 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurder en beleidsbepaler schenden deponerings- en administratieverplichting en zijn aansprakelijk voor het boedeltekort

De bestuurder en feitelijk beleidsbepaler van een bv hebben zich niet gehouden aan de deponerings- en administratieverplichtingen. De rechtbank oordeelt daarom dat sprake is van onbehoorlijke taakvervulling en dat zij hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het tekort in de boedel. Het beroep van gedaagden op disculpatie en matiging slaagt niet.

Op 26 juli 2022 wordt een bv die zich bezighield met de productie en installatie van rolluiken en zonweringen ('de bv') failliet verklaard. Uit het handelsregister blijkt dat een vrouw staat ingeschreven (via een tussenholding) als enig bestuurder van de bv ('de vrouw'). De curator is van mening dat haar man ('de man') feitelijk beleidsbepaler was van de bv en dat de vrouw in feite geen bestuurdersrol heeft bekleed. De curator stelt de vrouw en de man (gezamenlijk 'gedaagden') aansprakelijk voor het boedeltekort op grond van artikel 2:248 BW.

Feitelijk beleidsbepaler

De curator stelt dat de man is aan te merken als feitelijk beleidsbepaler van de bv. De man voert hiertegen slechts verweer door aan te geven dat hij uitsluitend in zijn vrije tijd voor de bv software heeft gerealiseerd en zich heeft beziggehouden met de werkplaatsinrichting.

De rechtbank oordeelt dat de man in feite de enige beleidsbepaler was van de bv. De vrouw was vrijwel nooit op de werkvloer aanwezig en nam geen beslissingen namens de bv. Zij verrichtte slechts sporadisch wat administratieve werkzaamheden. Enkel de man vertegenwoordigde de bv: hij vroeg namens de bv uitstel van betaling van facturen, presenteerde zich als de vertegenwoordiger van de bv en gold als de contactpersoon. Dat blijkt onder meer uit de door de curator overlegde facturen en e-mails die aan de man zijn geadresseerd, dan wel van hem afkomstig zijn. Ook staat de man vermeld als vertegenwoordiger van de bv op een arbeidsovereenkomst. De man is ook de enige die

namens de bvcontact had met de curator omdat de vrouw geen bemoeienis met de bv had.

Administratieplicht

De curator stelt dat gedaagden niet hebben voldaan aan de op hen rustende deponerings- en administratieverplichting. Hij stelt dat er nauwelijks is geadministreerd. De administratie voldoet daarmee niet aan de eisen die hiervoor gelden en er is sinds 2017 geen jaarrekening meer gedeponneerd. Er is geen grond voor disculpatie en evenmin voor (individuele) matiging van hun aansprakelijkheid. Gedaagden verweren zich met het volgende. Er is wel een administratie gevoerd, maar door ziekte van de boekhouder zijn er geen jaarrekeningen opgesteld. Dit is geen oorzaak voor het faillissement, want het faillissement is veroorzaakt door de coronapandemie en het prijsbeleid dat is gevoerd door de vorige bestuurder. Voor zover de rechtbank zou vaststellen dat sprake is van (kennelijk) onbehoorlijke taakvervulling dat tot het faillissement van de bv heeft geleid, doen gedaagden een beroep op disculpatie (art. 2:248 lid 3 BW) en matiging (art. 2:248 lid 4 BW). Hierbij wijzen zij opnieuw naar het beleid van de vorige bestuurder en naar een bedrag dat zij zouden hebben geïnvesteerd in de bv, geld waar zij 'naar kunnen fluiten'.

De rechtbank oordeelt dat de bv niet aan haar administratieplicht en publicatieplicht heeft voldaan. Er zijn geen staten van baten en lasten voorhanden. Daarnaast zijn er na 2017 geen jaarrekeningen meer opgemaakt of gepubliceerd. Het verweer dat de boekhouder van de bv ziek is, gaat hierbij niet op. Bij ziekte van de boekhouder is de bv verantwoordelijk om zelf te zorgen voor vervanging. Door de schending van deze plichten staat volgens de rechtbank vast dat sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur. Aangenomen wordt dat het niet voldoen aan de administratie- en publicatieplicht ook een belangrijke oorzaak is geweest van het faillissement. De gedaagden hebben dit standpunt niet weten te ontzenuwen. Het beroep van gedaagden op disculpatie en matiging slaagt niet. De stellingen die gedaagden hebben aangevoerd om het beroep op disculpatie en machtiging te onderbouwen, zijn onvoldoende bewezen. Niet gedaagden hebben geïnvesteerd in de bv, maar twee (andere) vennootschappen.

De rechtbank oordeelt tot slot dat gedaagden op grond van artikel 2:248 BW hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het boedeltekort.

A.L.M. van Rooij, mei 2024

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 24-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:2728

Zaaknummer: C/02/406189 / HA ZA 23-74

Rechters: C.T.M. Luijks

Advocaten: M. IJzelenberg en R.M.A. Lensen

Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:10 BW en 2:394 BW

RECHTSPRAAK

WHOA: afwijzing afkoelingsperiode, onder meer omdat onvoldoende financiële informatie is verstrekt

Een vennootschap die adviseert en begeleidt bij het verduurzamen van (met name) woningen, verzoekt om de afkondiging van een afkoelingsperiode. De rechtbank wijst het verzoek om meerdere redenen af. Een van de redenen is dat zij financiële stukken nodig heeft om te beoordelen of de financiële positie van schuldeisers tijdens de afkoelingsperiode niet verslechtert. Deze stukken ontbreken of zijn onvoldoende duidelijk.

Een bv die onderdeel uitmaakt van een groep vennootschappen en adviseert en begeleidt bij het verduurzamen van (met name) woningen, verzoekt om de afkondiging van een afkoelingsperiode. De schuldenaar is voortgekomen uit de doorstart van een faillissement in 2020. De resultaten vallen tegen door de coronacrisis, schommelingen in de energie- en grondstoffenprijzen en het uitblijven van consistent overheidsbeleid. Inmiddels zijn diverse maatregelen getroffen om het tij te keren, waaronder vervanging van het managementteam, ontslag van personeel en samenwerking met een vaste uitvoerende partner. De onderneming is levensvatbaar, maar heeft voor haar voortbestaan een te hoge schuldenlast opgebouwd.

Uit de liquiditeitsprognose blijkt, aldus de schuldenaar, dat de lopende verplichtingen kunnen worden voldaan. Indien nodig is een van de bestuurders die eerder al tegen zekerheidsstelling financiering heeft verstrekt bereid om werkkapitaal en de kosten van het akkoord te financieren. Een schuldeiser heeft driemaal conservatoir beslag gelegd op de bankrekening van de schuldenaar en andere schuldeisers dreigen met beslagen en zijn procedures gestart, zodat een afkoelingsperiode noodzakelijk is. Een afkoelingsperiode is in het belang van de gezamenlijke schuldeisers, omdat (vrijwel) de volledige opbrengst in faillissement toekomt aan de pandhouder, terwijl de concurrente schuldeisers een uitkering tegemoet kunnen zien bij een WHOA-akkoord.

Een schuldeiser heeft een zienswijze ingediend en stelt er geen vertrouwen in te hebben dat

binnen een redelijke termijn een akkoord tot stand komt. Ook wordt getwijfeld aan de levensvatbaarheid van de onderneming.

De rechtbank wijst het verzoek af. Om te beoordelen of de financiële positie van schuldeisers tijdens de afkoelingsperiode niet verslechtert, zijn financiële stukken nodig, waaronder recente jaarrekeningen, een actuele balans, een actuele winst- en verliesrekening en een liquiditeitsprognose voor de komende weken en maanden. De balans en jaarverslagen ontbreken en de liquiditeitsprognose is onvoldoende duidelijk. De rechtbank kan zich dus geen beeld vormen van de vermogenspositie van de schuldenaar en de te verwachten kasstromen.

Uit de financiële stukken die wel zijn bijgevoegd, blijkt dat in 2023 een fors verlies is geleden en het negatieve eigen vermogen nog verder is gedaald. Uit de prognose blijkt dat ook in de eerste drie maanden van 2024 een negatief resultaat zal worden behaald. Dat geldt ook voor de maanden mei, juni en augustus 2024. Pas in september 2024 zou duurzaam een positief resultaat worden behaald. De schuldenaar heeft onvoldoende duidelijk gemaakt waarom de maatregelen die zijn getroffen positieve gevolgen zullen hebben. Een ondernemingsplan en een extern deskundigenrapport ontbreken.

In september 2023 is een vergelijkbaar positief toekomstperspectief geschetst richting de Belastingdienst, maar dat toekomstperspectief heeft zich niet gerealiseerd. De schuldenaar heeft niet duidelijk gemaakt waarom het nu wel zou lukken om het tij te keren. De schuldenaar heeft voorts onvoldoende duidelijk gemaakt dat een WHOA-akkoord meerwaarde heeft voor de schuldeisers. Tot slot is onduidelijk of door de financiering van het werkkapitaal en de kosten het akkoord daadwerkelijk vrijkomt, omdat de financiering slechts berust op een mondelinge toezegging.

H.J. de Kloe, mei 2024

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:5582

Zaaknummer: C/09/663251 FT RK 24-263

Rechters: M.P. de Valk, J.C.A.T. Frima en C.H. Rombouts

Advocaten: L.A.C. van Lierop en E. el Hadouchi

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Publicatie van jaarrekening buiten de termijn van acht dagen na vaststelling is niet relevant voor artikel 2:248 lid 2 BW. Met wenk

Een curator stelt de bestuurders van een vennootschap aansprakelijk op grond van artikel 2:248, 2:9 en 6:162 BW. Beroep op het bewijsvermoeden uit artikel 2:248 lid 2 BW slaagt niet, omdat de jaarrekening weliswaar buiten de termijn van acht dagen na vaststelling, maar binnen de termijn van twaalf maanden na einde boekjaar is gepubliceerd. De aan het bestuur verweten feiten hebben wel het faillissement veroorzaakt, maar halen de drempel van 'kennelijk onbehoorlijk' en 'persoonlijk ernstig verwijt' niet.

Casus

Emotech B.V. is op 18 september 2014 in staat van faillissement verklaard met benoeming van mr. H. Aarnink als curator. Enig aandeelhouder van Emotech is Rovis B.V. Het bestuur van Emotech werd gevormd door Rovis en één andere (natuurlijke) persoon. Op 18 juni 2013 heeft Emotech een groot project aangenomen ('het KRD-project'). Tijdens de uitvoering van het project bleken de kosten hoger uit te vallen dan geraamd en liep de uitvoering vertraging op. Op 22 november 2013 heeft Emotech aan Rovis een dividenduitkering van € 100.000 gedaan. In de eerste helft van 2014 ontstond een liquiditeitstekort bij Emotech. Naast de verliezen en de vertraging inzake het KRD-project, kreeg Emotech ook te maken met de volgende omstandigheden: (1) het Finanzamt in Duitsland besloot dat de activiteiten van Emotech niet onder het *Mehrwertsteuer*-regime (omzetbelasting, afgekort Mwst) viel, zodat zij de door haar aan haar leveranciers betaalde omzetbelasting niet meer kon terugvragen/afrekken, terwijl haar leveranciers de reeds aan hen betaalde omzetbelasting alleen wilden teruggeven via verrekening met nog uit te brengen facturen; en (2) onder een tweetal bankgaranties waar Emotech een beroep op trachtte te doen, werd niet (volledig) uitgekeerd.

Emotech kon een beroep doen op een groepskredietfaciliteit, waarbij zij kon trekken onder een aan de groep verstrekt rekening-courantkrediet. Vanaf een zeker moment tijdens de ontstane liquiditeitsproblemen heeft het bestuur besloten om niet meer onder het krediet te trekken, maar in plaats daarvan het eigen faillissement aan te vragen.

De vorderingen van de curator

Op 16 september 2019, 4 jaar en 363 dagen na de uitspraak van het faillissement, heeft de curator het bestuur gedagvaard voor vorderingen uit hoofde van artikel 2:248 BW, 2:9 BW en 6:162 BW. De curator stelt dat het bestuur zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld, door

- (a) de kosten van het KRD-project onjuist in te schatten (in de woorden van het hof: 'miscalculatie' ten aanzien van het KRD-project);
- (b) Emotechs verplichtingen onder het KRD-project niet door te leggen naar haar onderaannemers;
- (c) in november 2013 in strijd met de statuten een dividenduitkering aan Rovis te doen;
- (d) ondanks waarschuwing van het Finanzamt dat het Mwst-nummer van Emotech werd ingetrokken, op basis van advies van een belastingadviseur, toch facturen mét Mehrwertsteuer aan haar leveranciers te blijven betalen;
- (e) de claims onder de bankgaranties verkeerd te doen;
- (f) in september 2014 niet de voor de groep beschikbare kredietruimte te benutten om betalingen te doen waarmee de laatste termijn voor het KRD-project voor Emotech had kunnen worden binnengehaald.

Ten aanzien van de dividenduitkering en het niet benutten van de kredietruimte maakt de curator Rovis niet alleen in haar hoedanigheid van bestuurder, maar ook in haar hoedanigheid van aandeelhouder een onrechtmatigheidsverwijt. De curator stelt dat ten aanzien van het bestuur de onbehoorlijksveronderstelling en het causaliteitsbewijsvermoeden van lid 2 van artikel 2:248 BW van toepassing zijn, vanwege termijnoverschrijdingen in verband met de jaarrekening over 2012. Hoewel de jaarrekening wel binnen twaalf maanden na het einde van het boekjaar was gepubliceerd, was deze niet binnen twee maanden na het opmaken ervan vastgesteld en ook niet binnen acht dagen na het vaststellen gepubliceerd.

Rechtsverwerking

In eerste aanleg waren de vorderingen van de curator afgewezen op de grond dat de curator, door pas op 18 september 2017 (drie jaar na de faillietverklaring) voor het eerst het standpunt in te nemen dat het faillissement te wijten was aan handelen van het bestuur en door vervolgens nog twee jaar te laten verstrijken alvorens te dagvaarden, het recht had verwerkt om de bestuurders aansprakelijk te stellen. Het gerechtshof vernietigt die beslissing, omdat er buiten het tijdsverloop als zodanig niets was gebeurd waaraan het bestuur van Emotech het vertrouwen mocht ontleenen dat er geen vordering meer ingesteld zou worden.

Inhoudelijke beoordeling

Het gerechtshof komt dus toe aan een inhoudelijke beoordeling van de vorderingen van de curator. Deze worden evenwel afgewezen, omdat noch kennelijk onbehoorlijk bestuur (art. 2:248 BW) noch onbehoorlijke taakvervulling waarvan aan de bestuurders een persoonlijk ernstig verwijt te maken is (art. 2:9 BW en art. 6:162 BW) zijn komen vaststaan.

Het hof overweegt in dit kader allereerst dat het tweede lid van artikel 2:248 BW niet van toepassing is, omdat voor de toepassing daarvan alleen relevantie toekomt aan de vraag of de jaarrekening binnen twaalf maanden na einde boekjaar gepubliceerd is. Overschrijding van de termijnen tussen opmaken en vaststellen en tussen vaststellen en publiceren zijn voor toepassing van de sanctie van artikel 2:248 lid 2 BW niet relevant. In dat kader is slechts relevant of de jaarrekening binnen de twaalfmaandentermijn van artikel 2:394 lid 3 BW is gepubliceerd. Alleen de twaalfmaandentermijn strekt tot bescherming van de belangen van de schuldeisers van de vennootschap.

De inhoudelijke verwijten die de curator aan de bestuurders richt, treffen ook geen doel. Ten aanzien van diverse verwijten komt het hof tot de conclusie dat de juistheid daarvan gemotiveerd betwist en door de curator onvoldoende onderbouwd is. Ten aanzien van de dividenduitkering heeft de rechtbank in eerste aanleg geoordeeld dat deze in strijd was met de statuten van de vennootschap. Dit oordeel was ten tijde van de beoordeling door het hof in kracht van gewijsde gegaan, zodat het hof van de strijdigheid met de statuten moest uitgaan.

Het hof haalt de rechtsregel uit het *Berghuizer Papierfabriek*-arrest aan (in beginsel bestuurdersaansprakelijkheid wegens handelen in strijd met een statutaire bepaling die de vennootschap beoogt te beschermen, behoudens mitigerende feiten of omstandigheden) en neemt in aanmerking dat er in dit geval mitigerende omstandigheden zijn. De vennootschap kon zich de dividenduitkering ten tijde van de uitkering veroorloven. De gebeurtenissen die later tot een liquiditeitstekort leidden, waren ten tijde van de uitkering nog niet te voorzien.

Ook met betrekking tot de andere door de curator geuite verwijten, komt het gerechtshof tot het oordeel dat deze hetzij niet vast zijn komen te staan, hetzij de drempel van 'kennelijk

onbehoorlijk' of 'een persoonlijk ernstig verwijt' niet halen. Hierbij speelt in de overwegingen van het hof mee dat het bestuur ten aanzien van de Mehrwertsteuer en de bankgaranties professioneel advies heeft ingewonnen.

De vorderingen van de curator worden afgewezen.

Wenk

In deze zaak stelde de curator zich op het standpunt dat het tweede lid van artikel 2:248 BW van toepassing was, omdat het bestuur de recentste jaarrekening weliswaar binnen twaalf maanden na het einde van het boekjaar had gepubliceerd, maar niet binnen acht dagen na het vaststellen daarvan. Onder verwijzing naar het arrest *Brens/Sarper* (HR 11 juni 1993, ECLI:NL:HR:1993:ZC0994, r.o. 3.3 derde alinea) oordeelt het hof dat alleen de (destijds) dertienmaandentermijn uit artikel 2:394 lid 3 BW relevant is in het kader van artikel 2:248 lid 2 BW; op overschrijding van de achtdagentermijn uit artikel 2:394 lid 1 BW zou artikel 2:248 lid 2 BW niet het oog hebben.

Deze benadering is niet onomstreden. J.E.P.A. van Hooff heeft in zijn artikel 'Aansprakelijkheid voor het boedeltekort en de publicatieplicht: wat is te laat deponeren?', *MvO* 2015, afl. 1/2, p. 29-34 de hier door het gerechtshof gevolgde lijn beargumenteerd. Daarop werd door C.A. Schwartz en R.A. Wolf kritisch gereageerd in 'Perikelen rond de vaststelling en publicatie van de jaarrekening en aansprakelijkheid in het kader daarvan. Een reactie', *MvO* 2016, nr. 1/2, p. 41. Schwarz en Wolf kregen bijval van A-G De Bock in haar conclusie van 16 september 2016, ECLI:NL:PHR:2016:927, par. 3.16. Het punt kwam in de bijbehorende uitspraak van de Hoge Raad niet aan de orde (afgedaan ex art. 81 RO). Een doorslaggevende uitspraak van de Hoge Raad laat nog op zich wachten.

Hoewel er blijkens het recentste faillissementsverslag nog wel wat geld op de boedelrekening van Emotech staat, ligt het niet voor de hand dat de Hoge Raad door deze zaak de kans zal krijgen de knoop door te hakken. Ten aanzien van de door de curator gestelde oorzaken van het faillissement – neerkomend op een samenloop van verschillende door de curator aangewezen gedragingen van het bestuur – heeft het hof immers (op innig met afwegingen van feitelijke aard verweven gronden) geoordeeld dat deze geen van alle kennelijk onbehoorlijk waren (voor zover ze vast waren komen te staan). Wanneer voldoende aannemelijk is dat het faillissement in belangrijke mate is veroorzaakt door een of meer handelingen van het bestuur die op zichzelf niet kennelijk onbehoorlijk waren, wordt de algemene onbehoorlijkeveronderstelling uit artikel 2:248 lid 2 BW uitgeschakeld; zo volgt uit het *Blue Tomato*-arrest (HR 30 november 2007, ECLI:NL:HR:2007:BA6773) en zijn vele toepassingsvoorbeelden daarna. Een cassatie op het punt van de schending van de

publicatieplicht zal in deze zaak dus niet tot een ander eindresultaat leiden.

Tot slot zij nog gewezen op een enigszins bijzonder gegeven in de casus van dit arrest. De curator wierp het bestuur onder meer tegen dat het in de laatste weken voorafgaand aan het faillissement niet had mogen *afzien* van het benutten van kredietruimte, maar juist wel geld had moeten lenen om te proberen het faillissement af te wenden. Dat is een tamelijk zeldzaam verwijt: vaker wordt bestuurders verweten dat ze juist te lang zijn doorgegaan met onvoldoende kansrijke reddingspogingen (zulks al dan niet ingekleurd door *hindsight bias*).

Zo dreigt een volhoudende bestuurder door de hond en een voorzichtige bestuurder door de kat gebeten te worden. Het hof overweegt terecht dat een bestuurder de nodige eigen afwegingsruimte moet worden gegund, waarbij het in r.o. 3.47 een impliciete verwijzing naar de rechtsregel uit het *Beklamel*-arrest geeft.

I.F.M. Lakwijk, mei 2024

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:2564

Zaaknummer: 200.291.617 en 238364

Rechters: G.P. Oosterhoff, H.L. Wattel en J. Sap

Advocaten: A.C. Huisman, A. Honça-Muradjan en E.H. Geertman

Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:9 BW, 6:162 BW en 2:394 BW

RECHTSPRAAK

Faillissementsverzoek geturboliquideerde bv in hoger beroep wederom afgewezen

Niet summierlijk gebleken van feiten en omstandigheden die voldoende aannemelijk maken dat er nog (potentiële) baten zijn, waardoor het faillissement van verweerster niet kan worden uitgesproken.

In dit hoger beroep gaat het om een besloten vennootschap ('verweerster'), die via de weg van artikel 2:19 lid 4 BW is ontbonden. Appellant is schuldeiser van de ontbonden vennootschap met een – in de woorden van het hof – aanzienlijke vordering op verweerster.

Appellant verzoekt het hof het faillissement van verweerster uit te spreken. Ditzelfde verzoek werd eerder bij beschikking door de rechtbank afgewezen, vanwege een gebrek aan baten aan de zijde van verweerster. Volgens de rechtbank is ook niet gebleken van zodanige onregelmatigheden ten aanzien van de publicatieplicht dat zulks een bestuurdersaansprakelijkheidsprocedure in een faillissement zou rechtvaardigen. Gelet hierop moet worden aangenomen dat er voor een curator niets te vereffenen valt.

In hoger beroep voert appellant aan dat verweerster ten tijde van de ontbinding beschikte over meerdere baten en dat dus ten onrechte voor de weg van artikel 2:19 lid 4 BW is gekozen. Verweerster zou volgens de jaarrekening niet alleen beschikken over een bedrag aan activa, verweerster zou ook een aanzienlijk positief eigen vermogen hebben, er zouden vorderingen zijn die voortvloeien uit bestuurdersaansprakelijkheid en verweerster heeft in het kader van een WHOA-procedure € 18.500 aangeboden aan appellant.

Het hof stelt voorop dat het faillissement van een ontbonden rechtspersoon kan worden uitgesproken, indien summierlijk is gebleken van feiten en omstandigheden die voldoende aannemelijk maken dat er nog baten zijn en aan de overige vereisten voor faillietverklaring is voldaan. Het hof merkt daarbij op dat de vordering uit hoofde van bestuurdersaansprakelijkheid ex artikel 2:248 BW dogmatisch gezien weliswaar een vordering is van de gezamenlijke schuldeisers (de boedel) en niet van de vennootschap, maar dat dit er

naar het oordeel van het hof – mede gelet op de toegelaten ruime uitleg van het begrip ‘bate’ en ook op het belang van het voorkomen van misbruik van de ‘turbo-liquidatie’ – niet aan in de weg staat dat een (mogelijke) vordering ex artikel 2:248 BW als (potentiële) bate in de zin van artikel 2:19 lid 4 BW kan worden gezien.

Verweerster heeft, toen zij al in zwaar weer verkeerde, haar openstaande vorderingen geïnd en de binnengekomen betalingen gebruikt om enkele crediteuren te betalen. Naar het oordeel van het hof is onvoldoende gebleken dat deze betalingen – betalingen aan de accountant, de leasemaatschappij en de betalingen van contributies en abonnementen op bedrijfssoftware – onrechtmatig zijn. Bovendien zijn de betalingen van salarissen aan de bestuurders van de vennootschap volgens het hof niet van dusdanige omvang dat sprake is van onrechtmatig handelen. Hieruit vloeit dus geen bate op grond van bestuurdersaansprakelijkheid voort. Ook de enkele omstandigheid dat – in strijd met de publicatieplicht uit artikel 2:394 BW – geen *vastgestelde* jaarrekening over het jaar 2021 openbaar is gemaakt, vindt het hof onvoldoende voor het aannemelijk gemaakt achten van een dergelijke bate. Verder is niet gebleken van dusdanige onregelmatigheden in de financiële administratie dat aannemelijk zou zijn dat hieruit vorderingen op grond van bestuurdersaansprakelijkheid ex artikel 2:248 BW of onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:9 BW zouden (kunnen) voortvloeien, overweegt het hof.

Het hof oordeelt bovendien dat verweerster ten tijde van de ontbinding een negatief eigen vermogen had. Uit de balans van de vennootschap blijkt immers dat de passiva de activa verre overtreffen. Het eigen vermogen vormt daarom, anders dan appellant betoogt, geen potentiële bate. Ook uit het feit dat verweerster vóór de ontbinding een bedrag van € 18.500 aan appellant heeft aangeboden, blijkt volgens het hof geen bate. De stelling van verweerster dat de oud-directeur van de vennootschap het aangeboden bedrag zelf – vanuit zijn privévermogen – zou voldoen, is naar het oordeel van het hof onvoldoende gemotiveerd betwist.

Op grond van al het voorgaande komt het hof tot de conclusie dat het faillissement niet kan worden uitgesproken, nu niet summierlijk is gebleken van feiten en omstandigheden die voldoende aannemelijk maken dat er nog (potentiële) baten zijn.

D.R.C. Smit, mei 2024

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 11-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:1254

Zaaknummer: 200.338.844_01

Rechters: A.P. van Zweers - Vellenhoven, L.G.J.M. van Ekert en C.M. Molhuysen

Advocaten: E.B. Wolken en H.W. Haksteeg

Wetsartikelen: 2:19 lid 4 BW en 6 Fw

RECHTSPRAAK

Verzet van werknemer tegen faillietverklaring van zijn werkgever slaagt

Werkgever verkeert niet in de toestand te hebben opgehouden te betalen. Daarnaast heeft hij door de eigen aangifte tot faillietverklaring misbruik van zijn bevoegdheid gemaakt. Het verzet van de werknemer slaagt.

Op 28 maart 2024 is HSPro op eigen aangifte in staat van faillissement verklaard. Een werknemer van HSPro stelt derdenverzet in op grond van artikel 10 Fw. Hij stelt dat er geen sprake is van de situatie dat HSPro verkeert in de toestand dat zij heeft opgehouden te betalen. In 2021 en 2022 had de vennootschap een positief resultaat en de jaarrekening over 2023 is nog niet vastgesteld. Voorts heeft de holding steeds financiële tekorten aangevuld. Subsidiair stelt de werknemer dat HSPro misbruik van recht heeft gemaakt door haar eigen faillissement aan te vragen. De werknemer is arbeidsongeschikt en is van mening dat HSPro het faillissement enkel heeft aangevraagd met het doel de arbeidsovereenkomst met hem kosteloos te beëindigen. Een betrokkene zou namelijk aan de overige werknemers hebben verklaard een doorstart te zullen maken met alle werknemers behalve verzoeker.

De rechtbank oordeelt als volgt. Het leeuwendeel van de crediteuren van HSPro heeft betrekking op concernschulden. Er is voldoende banksaldo beschikbaar om de externe crediteuren te voldoen. Weliswaar is er onvoldoende om de interne crediteuren te voldoen, maar daar staan voldoende debiteurenvorderingen tegenover en met de inning van deze debiteurenvorderingen kan ook deze groep crediteuren worden voldaan. Naar het oordeel van de rechtbank verkeert HSPro dan ook niet in de toestand dat zij heeft opgehouden te betalen. Daarnaast geldt dat HSPro misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om haar eigen faillissement aan te vragen, nu dit kennelijk als enig dan wel hoofdzakelijk doel heeft gehad om (gratis) van haar werknemer af te komen. De uitslatingen van de betrokkene zijn niet voor een andere uitleg vatbaar dan de uitleg die verzoeker geeft. Dat later gedane toezeggingen en de getoonde belangstelling voor een doorstart zouden zijn ingetrokken, maakt dit niet anders. Tot slot overweegt de rechtbank nog dat het wel denkbaar is dat een holding besluit met de

onderneming van een dochtervennootschap te stoppen, maar dit ontslaat de desbetreffende vennootschap niet van haar verplichtingen het staken van de onderneming zorgvuldig te doen. Het verzet slaagt en het faillissement wordt vernietigd.

M.M. Eveleens-van der Zwaag, mei 2024

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 11-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2024:2031

Zaaknummer: 312657 FT RK 218/24

Rechters: M.M. Verhoeven

Advocaten: G.W. Weenink en R.M. Dessaur

Wetsartikelen: 10 Fw en 3:13 BW

RECHTSPRAAK

Intrekking herstructureringsdeskundige nadat schikking is bereikt met mediation

Op verzoek van de schuldenaar was een herstructureringsdeskundige aangewezen. De financiële problemen werden veroorzaakt door een veroordeling in de VS tot betaling van ruim \$ 25 miljoen aan een klant. Een mediationtraject heeft geleid tot een schikking, zodat de schuldenaar niet meer in de WHOA-toestand verkeert. Op verzoek van de herstructureringsdeskundige wordt haar aanwijzing ingetrokken.

Op verzoek van een vennootschap die onderdeel uitmaakt van een groep die machines ontwerpt en produceert voor de levensmiddelenindustrie, is op 9 februari 2024 een herstructureringsdeskundige aangewezen die ook is gemachtigd om op te treden als *foreign representative* (INS 20224-0055). De oorzaak van de financiële problemen van de schuldenaar was dat hij in de Verenigde Staten is veroordeeld tot betaling van ruim \$ 25 miljoen aan een klant.

Toen de herstructureringsdeskundige werd aangewezen, liep reeds een mediationtraject in de Verenigde Staten. Op 28 februari 2024 heeft de herstructureringsdeskundige de bevestiging gekregen van beide partijen dat de mediation heeft geleid tot een schikking. Daarmee is geen sprake meer van de WHOA-toestand, omdat de schuldenaar kan voortgaan met het betalen van zijn schulden. De herstructureringsdeskundige verzoekt daarom om intrekking van haar aanwijzing. De rechtbank wijst dit verzoek toe. Daarbij trekt de rechtbank ook de machtiging in om op te treden als *foreign representative*. De kosten van de herstructureringsdeskundige worden conform haar verzoek vastgesteld op bijna € 11.000 exclusief btw.

H.J. de Kloe, mei 2024

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:2478

Zaaknummer: 573621 FT RK 24-388

Rechters: P.J. Neijt, I.C. Prenger-de Kwant en B.A. Cnossen

Advocaten: J.J. van Ee, , M.A. Broeders en D.T. van Loggerenberg

Wetsartikelen: 371 Fw

RECHTSPRAAK

Ontslag lid schuldeiserscommissie Imtech en benoeming nieuw lid

Op eigen verzoek wordt een lid van de schuldeiserscommissie ontheven van haar functie. De curatoren menen dat de resterende twee leden goed in staat zijn hen te adviseren, maar de rechtbank oordeelt dat een derde lid benoemd moet worden voor een evenwichtige samenstelling van de commissie. De rechters-commissarissen worden in de gelegenheid gesteld een dubbeltal voor te dragen, waaruit de rechtbank een nieuw lid benoemt.

In het faillissement van Imtech is een voorlopige schuldeiserscommissie ingesteld. Een van de leden van de commissie is The Prudential Insurance Company of America ('Pica'). Pica verzoekt om ontslag als lid van de schuldeiserscommissie, omdat Pica met andere financiers een schikking heeft getroffen met de curatoren van Imtech. Pica meent daarom dat het voor niemand meerwaarde heeft als zij lid zou blijven van de schuldeiserscommissie. De rechtbank wijst het verzoek tot ontslag toe.

De curatoren menen dat het niet nodig is dat een nieuw derde lid wordt aangesteld. Er zijn schikkingen getroffen met onder meer de bestuurders, de commissarissen en KPMG. Er loopt alleen nog een procedure in hoger beroep tegen De Brauw Blackstone Westbroek. De resterende twee leden, het UWV en een RCF-agent, zijn volgens de curatoren in staat om hen te adviseren.

De rechtbank denkt hier anders over. Uit het eenendertigste faillissementsverslag blijkt dat de concurrente schuldeisers door de getroffen schikkingen een aanzienlijke uitkering kunnen verwachten. Het is daarom van belang dat een nieuw lid wordt benoemd, zodat opnieuw 'sprake is van een uitgebalanceerde commissie die haar adviesrol naar behoren kan vervullen en op die wijze invloed kan uitoefenen op het beheer en de vereffening door de curatoren van de faillissementsboedel'. De rechtbank stelt de rechters-commissarissen in de gelegenheid een voordracht te doen van een dubbeltal, waaruit de rechtbank een nieuw lid benoemt. Het heeft

de voorkeur van de rechtbank dat het nieuwe lid een concurrente schuldeiser is.

H.J. de Kloe, mei 2024

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 17-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:3583

Zaaknummer: C/10/488101 / HA RK 15-943

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, Th. Veling en J.M.J. Arts

Wetsartikelen: 74 Fw (oud)

RECHTSPRAAK

WHOA: verzoek OR Vitesse om herstructureringsdeskundige afgewezen

De rechtbank wijst het verzoek van de ondernemingsraad van Vitesse om aanwijzing van een herstructureringsdeskundige af. Noodzakelijk voor toewijzing van een dergelijk verzoek is dat aannemelijk is dat de schuldenaar in de WHOA-toestand verkeert. Hoewel het bestuur van Vitesse meewerkt aan het verzoek en de OR toegang heeft tot financiële informatie, is het verzoek op geen enkele wijze cijfermatig onderbouwd.

De ondernemingsraad (OR) van voetbalclub Vitesse verzoekt om aanwijzing van een herstructureringsdeskundige. De rechtbank wijst het verzoek af. Uit artikel 371 lid 3 Fw volgt dat het verzoek alleen wordt toegewezen als de schuldenaar verkeert in de toestand zoals bedoeld in artikel 370 lid 1 Fw. Deze zogenoemde WHOA-toestand houdt (bij een reorganisatieakkoord) in dat de schuldenaar geen realistisch perspectief moet hebben om toekomstige insolventie af te wenden, maar nog wel in staat moet zijn om de lopende verplichtingen te voldoen.

Tenzij uit de redelijkheid en billijkheid een andere bewijslastverdeling voortvloeit, is het aan de OR om de WHOA-toestand aannemelijk te maken. Het bestuur van Vitesse werkt (inmiddels) mee aan het ingediende verzoek en de OR heeft toegang tot de benodigde financiële informatie, zodat de OR niet in een onredelijk zware bewijspositie verkeert. Een cijfermatige onderbouwing ontbreekt, terwijl uit de verklaring van de bestuurder ter zitting blijkt dat Vitesse financiering nodig heeft om over een maand aan de lopende verplichtingen te voldoen. Of de schuldeisers gediend zijn met een dergelijke financiering, waarvoor Vitesse een hypotheekrecht zou moeten vestigen, kan de rechtbank niet beoordelen. De rechtbank overweegt tot slot dat op de zitting is gebleken dat het verzoekschrift op belangrijke onderdelen feitelijke onjuistheden bevat.

H.J. de Kloe, mei 2024

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 09-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:2467

Zaaknummer: 433916 FT RK 24-310

Rechters: J.H. Steverink, R. Cats en P.J. Neijt

Advocaten: S.J.B. Drijber

Wetsartikelen: 370 Fw en 371 Fw